

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/152/2018
Identifikačné číslo spisu: 8813210011
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8813210011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu O., bývajúceho v K. proti žalovanej W., bývajúcej vo O. zastúpenej JUDr. Evou Petránovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Puškinova 16, o určenie, že nehnuteľnosti patria do vlastníctva žalobcu, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8 C 242/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2017, sp. zn. 7 Co 42/2017, takto

rozhodol:

Dovolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. septembra 2017, sp. zn. 7 Co 42/2017 z r u š u j e v celom rozsahu a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 31. mája 2016, č. k. 8 C 242/2013-115 určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. N. ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 140 m² a rekreačná chata, súpisné číslo XXX, stojaca na parcele č. XXXX/X patria do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Výkonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia N. nadobudol kúpnu zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice dňa 6. novembra 2006. Dňa 15. mája 2007 žalobca uzatvoril s U. zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX katastrálneho územia N.. Kúpnu zmluvou zo dňa 30. septembra 2010 uzatvorenou medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou došlo k odpredaju nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX katastrálneho územia N. za kúpnu cenu 10.000,-eur, ktorá mala byť vyplatená do rúk predávajúceho pri podpise kúpnej zmluvy. Zmluvu za žalobcu uzatvoril G. na základe plnomocenstva zo dňa 9. septembra 2010. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej bol povolený rozhodnutím správy katastra Vranov nad Topľou č. V 2061/10 zo dňa 27. januára 2011. Pri posudzovaní veci súd vychádzal z § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), podľa ktorého pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia. Z koncepcie úpravy zmluvného zastúpenia vyplýva, že je potrebné rozlišovať právne vzťahy medzi splnomocniteľom a splnomocnencom vzniknuté na základe dohody o plnomocenstve (§ 23 OZ) a právne vzťahy medzi splnomocniteľom a tretími osobami, ktoré vzniknú na

základe plnomocenstva. Dohoda o plnomocenstve vzniká medzi splnomocniteľom a splnomocnencom, na základe ktorej sa splnomocnenec zaväzuje zastupovať splnomocniteľa v dohodnutom rozsahu. Od dohody o plnomocenstve je potrebné odlišiť samotné plnomocenstvo, ktoré je jednostranným právnym úkonom splnomocniteľa. Plnomocenstvo udeľuje splnomocniteľ splnomocnencovi ako preukaz vôle ho zastupovať voči tretím osobám. V prejednávanej veci kúpnu zmluvu zo dňa 30. septembra 2010 o predaji sporných nehnuteľností v mene žalobcu ako predávajúceho uzatvoril G. na základe plnomocenstva. Výsluchom svedkov mal za preukázané, že vystaveniu písomného plnomocenstva nepredchádzala dohoda o plnomocenstve ako dvojstranný právny úkon. Na vznik zastúpenia sa vyžaduje, aby jednostrannému úkonu (plnomocenstvu) predchádzala dohoda o plnomocenstve. K takejto dohode medzi žalobcom a G. nikdy nedošlo, keď žalobca sa s G. nestretol, nekomunikovali spolu o predaji nehnuteľností a nikdy sa nedohodli, že žalobca splnomocňuje G. na uzatvorenie kúpnej zmluvy. Nakoľko chýbala dohoda o plnomocenstve, zastúpenie nevzniklo, preto kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je absolútne neplatná.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 26. septembra 2017 sp. zn. 7 Co 42/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, s ktorým sa stotožnil. Na zdôraznenie jeho správnosti poukázal na § 23 OZ, podľa ktorého zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie), alebo na základe dohody o plnomocenstve. Občiansky zákonník nazýva takúto zmluvu dohodou o plnomocenstve, ktorá predstavuje dvojstranný právny úkon medzi splnomocnencom a splnomocniteľom o poverení a prijatí zastupovania a o jeho rozsahu. V prejednávanej veci existencia dohody o plnomocenstve ako základného predpokladu pre vznik zmluvného zastúpenia umožňujúca otcovi žalovanej G. uzatvoriť v mene žalobcu kúpnu zmluvu so žalovanou preukázaná nebola, čo bolo preukázané svedeckými výpoveďami. Okrem iného sa odvolací súd v rozsudku zmienil i o tom, že námietka žalovanej v odvolaní, o tom, že jej nebolo doručené uznesenie zo dňa 15. marca 2016 č. k. 8 C 242/2013-104, ktorým sa rozhodlo o pripustení zmeny žaloby, je právne bezvýznamná, nakoľko toto uznesenie bolo doručené na e-mailovú adresu žalovanej, pričom doručenie predmetného uznesenia strana potvrdila vo svojom vyjadrení zo dňa 18. mája 2016 (č. l. 110 spisu).

3. Tento rozsudok napadla včas podaným dovolaním žalovaná, ktorého prípustnosť odvodzuje z § 420 písm. f/ CSP z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP. Dôvodí, že žalovanej nebolo v konaní doručené uznesenie zo dňa 15. marca 2016, č. k. 8 C 242/2013-104, ktorým sa rozhodlo o pripustení zmeny žaloby, v ktorej súvislosti je nevyhnutné mať za preukázané, kedy uznesenie o zmene žaloby nadobudlo právoplatnosť, čo má dopad na nezmeniteľnosť a záväznosť súdneho rozhodnutia. Navyiac doplnila, že v konaní nemala možnosť brániť svoje práva, keď nebola vypočutá. Má za to, že súd nemohol ani prezumovať, že žalovaná by sa k uzneseniu o pripustení zmeny žaloby nevyjadrila. Súdom bol povinný jej toto uznesenie doručiť pred vyhlásením rozsudku. Poukázala na ustálenú judikatúru ako najvyššieho súdu, tak aj ESLP. Ďalej ako na dovolací dôvod poukázala na nesprávne právne posúdenie veci, ktoré sa prejavilo aj nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, predložených listinných dokumentov, stanovísk a vyjadrení. Ďalej uvádza, že zo splnomocnenia, ktoré udelil žalobca G. jednoznačne vyplýva, kto je splnomocniteľ a kto splnomocnenec. Je v ňom jednoznačne vymedzený rozsah oprávnenia a to tak, že splnomocniteľ je oprávnený zastupovať splnomocnenca. Záver súdov o tom, že splnomocnenec nevedel, čo podpisuje považuje za nelogické a v rozpore so skutkovým stavom. Žalobca udelil G. tri splnomocnenia, a to zo dňa 25. júna 2010 podpísané žalobcom na Obecnom úrade O., zo dňa 12. júla 2010 podpísané v I. a zo dňa 9. septembra 2010 podpísané na notárskom úrade vo O.. Vo všetkých splnomocneniach bola vôľa žalobcu splnomocniť G. na uzavretie kúpnej zmluvy vyjadrená jasne, určite a zrozumiteľne. Navrhla napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§

35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštalcie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno iba v prípadoch výslovne stanovených zákonom napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštalciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 84/2018, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 34/2018, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

11. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že sa v ňom nachádza uznesenie súdu prvej inštalcie o pripustení zmeny žaloby zo dňa 15. marca 2016 č. k. 8 C 242/2013-104 (č. l. 104), ktoré podľa úpravy sudcu (č. l. 105) malo byť doručené obom stranám konania, avšak je pripojená len doručka podpísaná dňa 23. marca 2016 právnym zástupcom žalobcu JUDr. Kmecom. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17. marca 2016 (zažurnalizovaná ako č. l. 103) vyplýva, že žalovaná mala podať dňa 16. marca 2016 elektronické podanie zo dňa 16. marca 2016, z ktorého malo vyplývať, že „...jej boli súdom doručované nejaké písomnosti a zo zoznamu pojednávania na internete sa dozvedela, že vo veci je určené pojednávanie na dnešný deň. a sa pracovne zdržiava v Z., kde žiada aj doručovať písomnosti“. Následne súd odročil pojednávanie na 26. apríla 2016 s tým, že konajúca sudkyňa vo veci dala pokyn kancelárii, aby bola žalovaná predvolaná na daný termín z adresy v Z. a aby jej bol doručený návrh na zmenu žaloby ako aj uznesenie o pripustení zmeny. Z pripojenej zásielky (č. l. 108 p. v.), adresovanej na adresu trvalého bydliska vo O., ktorú žalovaná nevyzdvihla z poznámky poštového doručovateľa vyplýva, že zásielka bola opakovane doručovaná dňa 7. apríla a 8. apríla 2016. Napokon súd vytýčil termín pojednávania na 31. mája 2016 s tým, že predvolal strany konania, žalovanú z adresy trvalého bydliska (O.) a s tým aby jej bolo doručené aj uznesenie o pripustení zmeny žaloby. Zásielka (č. l. 112) sa vrátila súdu späť dňa 24. mája 2016 z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote po tom, čo bola žalovanej opakovane doručovaná dňa 2. mája a 4. mája 2016. V spise sa ešte nachádza nevyzdvihnutá zásielka žalovanou, adresovaná na jej adresu v Z. (č. l. 106 spisu) z dôvodu, že adresát je neznámy, ktorá bola opakovane doručovaná 23. marca a 26. marca 2016.

12. Dovolací súd ďalej z obsahu spisu zistil, že sa v ňom nachádza podanie zo dňa 18. mája 2016 (č. I. 110 a 111 spisu), nazvané ako „Vyjadrenie a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“, z ktorého obsahu vyplýva, že žalovaná ospravedlňuje svoju neúčast na pojednávaní dňa 31. mája 2016, súhlasí s tým, aby sa konanie uskutočnilo v jej neprítomnosti, a že spolu s predvolaním jej bolo doručené aj uznesenie o pripustení zmeny žaloby. Toto podanie však nie je žalovanou podpísané a originalita nie je žiadnym spôsobom overená.

13. Podľa článku 9 Základných princípov CSP strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

14. Podľa článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

15. Relevantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), vzťahujúca sa k danej veci a princípy sú zhrnuté v rozhodnutí vo veci Ringier Axel Springer a.s. proti Slovenskej republike, č. 35090/07, §§ 85 a 86, 4. október 2011, a neskôr uvedené zopakované v prípade Trančíková proti Slovenskej republike, č. 17127/12 § 39, 13. jún 2015, podľa ktorej:

- princíp rovnosti zbraní, ktorý predstavuje jeden z prvkov širšieho konceptu práva na spravodlivý proces vyžaduje, aby každej strane sporu bola daná rozumná možnosť prezentovať svoj prípad za podmienok, ktoré ju nevystavujú podstatnej nevýhode vo vzťahu k druhej strane sporu (Niderost-Huber proti Švajčiarsku, č. 18990/91, 18. február 1997, § 23),

- koncept práva na spravodlivý proces požaduje právo na kontradiktórny proces, v súlade s ktorým strany sporu musia mať príležitosť nielen mať vedomosť o dôkazoch, ktoré sú potrebné pre ich úspech v spore, ale tiež mať vedomosť o všetkých vykonaných dôkazoch a predložených vyjadreniach za účelom vplývať na rozhodnutie súdu. Akokoľvek, právo na kontradiktórny proces nie je absolútne, a toto právo môže závisieť na špecifických črtách daného prípadu (Krčmář a ostatní proti Českej republike, č. 35376/97, § 40, 3. marec 2000, Hudáková proti Slovenskej republike, č. 23083/05, § 26, Asnar proti Francúzsku (č.2) č. 12316/04, § 26, 18. október 2007, Vokoun proti Českej republike č. 20728/05 § 26, 3. júl 2008),

- konkrétny účinok daných vyjadrení k rozsudku domáceho súdu má len malý význam. Je na stranách sporu posúdiť, či je alebo nie je potrebné sa vyjadriť (Milatová a ďalší proti Českej republike, č. 61811/00, § 65, Gaspari proti Slovinsku, č. 21055/03, § 52, 21. júl 2009),

- zvlášť dôležitá v týchto veciach je dôvera strán konania v spravodlivosť justície, ktorá je založená na viere, že títo mali možnosť vyjadriť svoje názory ku každému dokumentu založenému v spise (Asnar proti Francúzsku(2), č. 12316/04, § 25, 18. október 2007),

- nedoručenie písomných vyjadrení alebo dokumentov druhej strane a neumožnenie vyjadriť sa k nim v niektorých prípadoch nepredstavovalo porušenie práva na spravodlivý proces, keď udelenie takýchto práv a príležitostí by nemalo žiadny vplyv na výsledok konania a ustálený právny prístup v danej veci nebol spochybnený (Stepinska proti Francúzsku, č. 1814/02, § 18, 15. jún 2004, Sale proti Francúzsku, č. 39765/04, §§ 18, 19, 21. marec 2006, Verdu Verdu proti Španielsku, č. 43432/02, §§ 26 až 28, 15. február 2007).

16. Dovolací súd vzal v danom prípade na zreteľ individuálne okolnosti prejednávanej veci, ako aj to, že konanie pred súdom prvej inštancie a konanie odvolacie predstavujú jeden celok. Z obsahu spisu, ako bolo vyššie uvedené (bod 11 a 12), súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, o čom vydal aj uznesenie. Žalovanej vzniklo procesné právo, aby návrh na zmenu žaloby ako aj uznesenie o pripustení tejto zmeny

jej bolo doručené do vlastných rúk, o to viac, keď žalovaná nebola súdom vypočutá ani raz. Nedoručenie uznesenia o pripustení zmeny žaloby žalovaná namietala už v jej odvolaní zo dňa 30. septembra 2016 (č. l. 120 spisu). Zo spisu nie je zrejmé, či žalovanej predmetné uznesenie bolo doručené. Poštové zásielky, ktoré boli žalovanej doručované či už na adresu trvalého bydliska alebo na adresu do Z., kde ako adresátka nebola známa, boli ukladané na pošte a následne vracané späť súdu.

17. Pokiaľ ide o podanie na č. l. 110 a 111 spisu „Vyjadrenie a ospravedlnenie...“, ako bolo už vyššie uvedené, toto nie je žalovanou podpísané, a teda jeho obsah nebolo možné autorizovať. Dôvody, ktoré odvolací súd uvádza v bode 17 rozsudku, že samotná žalovaná potvrdila doručenie a prevzatie uznesenia o pripustení zmeny žaloby, tak nie je možné za danej situácie potvrdiť.

18. Pokiaľ ide o doručovanie, toto je potrebné posudzovať podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, kde v § 47 OSP do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

19. Všetky tieto okolnosti doručenia nezisťoval ani súd prvej inštancie, a toto nenapravil ani súd odvolací.

20. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu sa zaoberať tým, či sa žalovaná v materiálnom čase zdržiavala na mieste doručenia, či doručovateľ ju vhodným a akým spôsobom upovedomil o dni a hodine nového doručenia, či a kedy upovedomil doručovateľ žalovanú o uložení zásielky. Tieto skutočnosti zo v spise založených poštových obálok nevyplývajú. Následne bude potrebné zisťovať, či žalovanej bolo uznesenie o pripustení zmeny žaloby doručené, resp. či bolo možné ho považovať za doručené uložením na pošte, keď jej bolo doručované v dňoch 7. a 8. apríla 2016 na adresu trvalého registrovaného pobytu, hoci si ho nevyzdvihla. Obdobne bude potrebné zisťovať okolnosti doručovania v dňoch 2. a 4. mája 2016. Na tieto okolnosti prevzatia uznesenia žalovanou je ju možné priamo vypočúť.

21. Keďže nepreukázanie doručenia uznesenia o pripustení zmeny žaloby súdom žalovanej spôsobilo, že táto sa nemala možnosť k nemu ani vyjadriť a toto pochybenie vytvorilo stav nerovnosti strán v konaní pred súdom, tak nebolo možné v tomto smere odvolacie konanie považovať za spravodlivé. Porušením práva na spravodlivý proces vyššie uvedeným spôsobom nerespektujúcim princíp rovnosti zbraní bolo dôsledkom nesprávneho postupu súdov v odvolacom konaní. Žalovanej bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

22. Z týchto dôvodov preto dovolací súd dovolaniu vyhovel podľa ustanovenia § 449 ods. 1 CSP, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP, je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Z týchto dôvodov sa dovolací súd nezaoberal ďalšími dovolacími dôvodmi a námietkami žalovanej.

24. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

25. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.